

VROUWEN

Blijspel in vier korte bedrijven

door

RONALD VAN WANROOIJ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VROUWEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RONALD VAN WANROOIJ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag veeleenvoudig en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Karin - De schooljuf (docente Nederlands). Beetje autistisch. Alles volgens haar methode c.q. manier anders kan ze de (nieuwe) situatie niet aan. Pittige tante. Heeft het soms moeilijk met de pubers.

Loeki - De artistiekeling, gaat geen uitdaging uit de weg, is model geweest bij een bodypainting artiest en is daarna zwanger geworden wat ze net weet. Beetje losbollig type. Nergens problemen mee.

Loes - De waardin, heeft het café van haar ouders geërfd. Dit voorheen bruine café is geheel gemoderniseerd, wat haar veel geld heeft gekost. Zij hoort veel en kan ook goed luisteren en niet doorvertellen is ook een eigenschap van haar. Het café loopt niet echt fantastisch.

Hilde - De leidinggevende, is controller en heeft zich opgewerkt tot directielid. Grootste klanten zijn vakantieparken. Heeft spannende relatie met bedrijfsleider van een van deze vakantieparken.

Yara - Kapster, woont samen met een andere vrouw. Was gescheiden maar haar zoektocht naar een partner via internet leverde alleen hints op van vrouwen terwijl ze daarvoor met een man was getrouwd.

Maxime - is een alleenstaande vrouw die het besluit heeft genomen om via een donor een kind te krijgen. Zij wil geen partner.

Jurre - Klacht van de fietsenmaker **Jurre** is dat het terras van Loes te groot is en hij zijn fietsen niet kwijt kan. Reactie is dat die toch maar worden gestolen. **(zeer kleine rol)**

Roy - De bakker, kan het heel goed vinden met de vrouwen op het terras. **(kleine rol)** Heeft mogelijk toch oogje op Loes.

Otis - De nieuwe fietsenmaker, kan het erg goed vinden met de vrouwen op het terras. Kent Loeki van eerdere ontmoeting.

Kasper - Kunstenaar die op alle mogelijke manieren in zijn onderhoud voorziet. **(kleine rol)**

DECOR:

Aan het begin van het stuk.

EERSTE BEDRIJF

(het doek gaat open. Links is het café te zien met het (te) grote terras. Daar tegenover is de fietsenmaker, daar achter (naast) bevindt zich de bakker. De straat is krom en loopt verder door achter het café. De tafeltjes zijn nog leeg op een na. Daaraan zitten Hilde en Karin met een drankje)

HILDE: Ik was in staat om vanmiddag vrij te nemen. Wat heb ik een vervelende week achter de rug. Ik kon er niet meer tegen. Het gedram van die kerels, het gezeur van die vrouwen en daar zit ik dan tussen. En alleen maar omdat het kwartaal afgesloten moet worden.

KARIN: Dat komt toch iedere keer terug?

HILDE: Correct. Maar ik kan er steeds minder tegen. Ik wilde deze baan als controller ook heel graag en ze betalen bepaald niet slecht maar elke keer opnieuw dat gezeur, het gaat me de keel uithangen. Het is soms een echt kippenhok. Directeur zijn is ook niet alles.

KARIN: Kan dat dan niet op een andere manier, die kwartaal afsluiting?

HILDE: Jawel. Ik heb ook een voorstel ingediend voor een andere werkwijze, maar dat werd neergesabeld. Ik kan ondanks mijn positie toch niet zonder meer mijn gang gaan. Ik zal eens met de commissaris moeten gaan praten.

KARIN: Dit wordt ook vreselijk. Daar komt Jurre aan. We zitten zeker weer op zijn plek.

JURRE: Dames goedemiddag. Ik wil u er even op attenderen dat u op mijn terrein zit. Wilt u uw tafeltje even terug zetten op de juiste plek.

HILDE: Wij zitten expres hier zodat wij de lucht ruiken van de bakker; die is zo heerlijk.

JURRE: Mevrouw, de bakker is vanmorgen om vijf uur begonnen met bakken en is allang gesloten op dit tijdstip. Het lijkt mij volstrekt onmogelijk dat u nu nog vers brood kunt ruiken.

HILDE: Heb jij soms mijn neus?

JURRE: *(blijft beleefd)* Nee mevrouw, ik heb uw neus niet maar nogmaals het lijkt mij onmogelijk.

HILDE: Het is wel duidelijk zo. Je wilt ons hier weg hebben maar ik blijf toch gewoon zitten. Waarom wil je ons hier weg hebben eigenlijk? Is de straat niet breed genoeg?

JURRE: *(wordt iets ongeduldiger)* Mevrouw, ik heb het recht om hier fietsen te plaatsen voor de verkoop en als ik nu ook mijn fietsen hier neerzet, dan blokkeer ik de straat.

HILDE: Nou en. Het is hier toch autoluw en de winkels zijn aan het sluiten. En bovendien als jij die fietsen hier uit gaat stallen worden ze toch maar gestolen. Laat ons met rust en laat dat roest mooi achter je deur, dan heeft er niemand last van. Zet ze anders voor de winkel van de bakker, die is nu toch gesloten.

JURRE: *(boos)* Mevrouw ik verzeker u dat

KARIN: Ach kijk, daar heb je Loeki. Kom er gezellig bij zitten Jurre. Een beetje ontspannen is goed voor je en met een vrouw als Loeki kun je over van alles praten, zelfs een fiets. Ze is niet voor niets een bewogen kunstenares.

(Jurre draait zich boos om, Loeki komt dichterbij)

LOEKI: He Jurre ga nou niet weg, het kan best gezellig zijn met ons hoor en misschien weet je ons iets te vertellen wat we niet weten.

JURRE: *(draait zich nog even een seconde om)* Nee. Ik doe de zaak dicht. Morgen om 10 uur moet ik weer open. Zaterdag is de drukste dag en dat moet ik voorbereiden. *(Jurre af)*

LOEKI: Wat moet je daarvoor nou voorbereiden? Hij gebruikt toch alleen een sleutel en van het alarm daarvan weet ik zelfs de code.

KARIN: Hoe kan jij dat nou weten?

LOEKI: Ik heb van de winter een nieuw achterlicht gehaald om 9 uur 's morgens. Toen moest hij het alarm nog afzetten. Ik stond er naast.

HILDE: Het is geen man van computers en veranderingen. Maar als jij dit weet, dan zouden we zomaar een paar fietsen kunnen lenen om eens een tochtje te gaan maken.

KARIN: Ben je helemaal! Ik hou niet van fietsen. Veel te veel frisse lucht. Ha ha ha.

LOES: *(komt op)* Dames, van alles hetzelfde?

LOEKI: Nee ik niet, doe mij maar plat water.

HILDE: Wat is er met jou? Water? Ik val van mijn geloof. Echt geen

droge witte?

LOEKI: Nee, ik ben droog genoeg van mezelf.

KARIN: Voor mij wel een droge witte, Loes, en heb je ook een schaaltje met snacks of nootjes?

LOES: Nootjes heb ik wel, snacks niet, ik moet bezuinigen.

KARIN: Wij zorgen toch voor genoeg omzet of niet soms?

LOES: Had je gedacht van wat jullie op vrijdag omzetten kan ik de kachel niet laten branden.

HILDE: Goh en we doen zo ons best. Alleen Loeki doet vandaag niet mee.

(er komt een man aangelopen die direct richting de dames gaat)

OTIS: Goedemiddag dames. Bent u hier bekend? Ik zoek de van Itterenstraat.

HILDE: Das een mooie. Ik kom hier alleen wat drinken en weet niet eens de naam van deze straat.

LOEKI: *(bijzonder en uitdrukkelijk vriendelijk)* Hoi, Ik heb wel van die straat gehoord maar weet ook niet echt waar die straat is.

OTIS: *(kijkt Loeki iets langer aan en glimlacht haar toe)* Er zou een fietswinkel in moeten zitten van Jurre Bakelmans.

LOES: Dat wilde ik net zeggen. De van Itterenstraat is achter deze fietswinkel *(wijzend naar de fietswinkel)* maar waarom moet je daar zijn.

OTIS: Nou omdat

HILDE: Daar wordt nooit iets verkocht dat weet ik zeker. Ik zie daar nooit iemand in de winkel.

OTIS: Nou.

KARIN: Daar komt niets goeds vandaan. Die zaak draait niet. Kan ook niet als je altijd zo'n slecht humeur hebt.

OTIS: Slecht humeur?

LOEKI: Ik ben meestal iets later maar ik weet ook uit eigen ervaring dat het een echte galbak is. Altijd lopen te zeveren dat wij zijn ruimte in bezit nemen en hij er geen fietsen kan plaatsen.

HILDE: Dat is echt waar. Hij stond hier vijf minuten geleden nog. Wij hebben er voort schrik van. En het is elke keer precies hetzelfde. Zeuren dat hij hier geen fietsen kan plaatsen.

LOES: Oké dames, zo is het wel genoeg. Ga je daar werken? Ik weet dat hij mensen zoekt in zijn zaak.

OTIS: Ja dat heb ik ook gehoord en...

KARIN: Je gaat daar toch zeker niet werken? Je kunt daar geen droog brood verdienen. Je kunt toch zeker wel meer dan banden plakken?

HILDE: Hè eindelijk. Daar zijn Yara en Maxime.

(Yara en Maxime komen aangelopen en nemen plaats bij de twee andere dames, ondertussen kijken ze belangstellend naar Otis)

YARA: Hebben we tegenwoordig mannen aan onze tafel?

HILDE: Hij gaat bij Jurre werken en vroeg ons om advies.

(Otis grijnst om deze reactie)

YARA: Is dat waar meneer? Gaat u daar werken?

OTIS: Mevrouw, ik ga daar niet werken, maakt u zich maar niet ongerust. In uw afwezigheid ben ik ondertussen heel veel te weten gekomen over meneer Bakelmans. Dat hij altijd een slecht humeur heeft, dat er nooit iemand in zijn winkel is en dat er daarom wel nooit een fiets verkocht zal worden. Maar dat is niet zo, kan ik u zeggen.

LOEKI: O nee?

OTIS: Nee, om precies te zijn staat deze winkel te koop.

HILDE: Te koop? En daarom ben jij hier. Nou ik zou er mijn geld niet aan wagen.

OTIS: *(vriendelijk)* Na alle informatie die ik van u kreeg, en ik zou dat als waarheid aannemen, zou ik inderdaad gek zijn om zo'n slechtlopende zaak te kopen.

KARIN: Dus mocht u plannen in die richting hebben gehad bent u nu aan het twijfelen.

OTIS: In het geheel niet mevrouw. Ik heb goede contacten met meneer Bakelmans en het verbaast mij hoe u over hem spreekt. Ik ken hem zelf zo beslist niet. Ik denk meer dat dit een van zijn bijzondere streken is om u op stang te jagen.

LOES: Ons op stang te jagen?

OTIS: Ja, hij heeft nu eenmaal een bijzonder soort humor. Eentje die niet iedereen waardeert. Overigens kijkt u tegen de achterkant van

de winkel. De hoofdingang, zeg maar, zit aan de andere kant. De Itterenstraat. Daar heeft hij ook een grote stoep waar hij minstens twaalf fietsen kwijt kan.

HILDE: Dit is de achterkant?

OTIS: Precies. De fietsenzaak en de bakker daarnaast zijn vroeger een werkplaats geweest.

HILDE: En eigenlijk wist u waar de van Itterenstraat was.

OTIS: Toen ik de achterkant van de winkel zag wel.

MAXIME: Ik zit hier toch aan de tafel: Waarom heeft u interesse in die fietswinkel?

OTIS: Ik ga die zaak overnemen. Mijn Oom houdt ermee op.

KARIN: Uw Oom?

OTIS: Ja Jurre is mijn Oom. Zo blijft de zaak toch in de familie. Er komen twee gasten in te staan die de winkel voortzetten maar hij blijft van mij.

HILDE: Dus je gaat er niet eens werken?

OTIS: Nee dat ben ik niet van plan. Ik koop goedlopende bedrijven op die willen stoppen. Dat is mijn werk.

LOES: Krijg nou wat.

OTIS: Ik kreeg nog niet eerder de gelegenheid om mijn plannen kenbaar te maken maar ik wist wel dat u hier elke vrijdag zit. Van mijn Oom. Misschien mag ik in de nabije toekomst ook eens aan uw vaste tafel zitten. U lijkt me gewoon gezellige dames.

LOES: Dat zijn ze ook. Ik kijk altijd naar ze uit. Het is raar maar op dit tijdstip zijn zij vaak de enigen die aanschuiven zeg maar. Ik vind dat heerlijk die vrouwenpraat. Altijd anders dan met mannen.

OTIS: U zegt het mevrouw. *(dan wil Otis zich omdraaien)* Dames ongetwijfeld tot ziens. Ik vond het een aangenaam gesprek maar ik moet nu toch echt naar Oom Jurre.

MAXIME: Wanneer valt er een definitief besluit van die overname?

OTIS: Die is al genomen mevrouw. Per eerste van de maand is het mijn eigendom en staat er nieuw personeel in de zaak. *(Otis af)*

LOEKI: Staan jullie er even gekleurd op. Waarschijnlijk hebben jullie weer je gal gespuugd over die Bakelmans staat de familie voor je neus. Geen goed begin hoor.

LOES: Begin? Waarvan dan?

LOEKI: Nou als die galbak verdwijnt komt er misschien een leuke attractieve jongeman in de zaak waarmee je een leuk gesprek kunt hebben.

LOES: Sinds wanneer interesseer jij je in leuke jongemannen? Jij wil toch vrijgezel blijven?

YARA: Laat even zitten Loes, maar schenk eens in. Voor mij het gebruikelijke. Droge witte. En voor jou Maxime?

MAXIME: Ja voor mij ook.

(Loes af)

LOEKI: *(mopperend)* Goh alsof het allemaal zo prettig is, om alleen te zijn valt soms best tegen hoor.

MAXIME: Er zit wel wat in Loeki, wat je zei. Ik zal hem niet direct bij het vuilnis zetten. Hij is echt wel een doodzonde waard. Ha ha *(lacht om haar eigen opmerking)*

LOEKI: Nou, jij liever dan ik hoor. Ik begin mannen een beetje onverantwoordelijk te vinden. Respectloos soms. Wel de lusten maar niet de lasten. Tenminste het lijkt of ik telkens tegen de verkeerde ophoop.

MAXIME: Precies. Daarom heb ik voor mezelf gekozen. Bij mij staan alle seinen op de G van groen.

LOEKI: *(vragend)* De G van groen?

MAXIME: Ja de g van goede keuze, goede baan, genoeg inkomen en gewoon doen.

LOEKI: Dat klinkt alsof jij een bepaald plan hebt.

(nu komt Loes weer tevoorschijn met de bestelde drankjes waardoor Maxime (nog) niet haar idee op tafel kan leggen)

LOES: Hier zijn de drankjes dames. Rood en wit, jullie delen ze zelf maar uit. *(Loes legt het dienblad op tafel)* En het water is voor Loeki.

LOEKI: Nu we toch hier zijn met zijn allen kan ik het jullie wel vragen of jullie met mij mee willen gaan naar Kasper. Hij heeft een studio afgehuurd waar hij een expositie gaat houden van zijn werk.

(de dames hebben absoluut geen zin om Kasper een bezoek te brengen)

LOES: Ik kan mijn café niet sluiten Loeki. Ik heb de omzet absoluut

nodig. Zo geweldig loopt het allemaal niet dat ik zomaar de deuren eventjes dicht kan gooien.

MAXIME: Op mij moet je ook niet rekenen hoor. Ik kan die vent niet uitstaan. Die heeft altijd van die rare ideeën, abstract is wel heel erg op hem van toepassing.

KARIN: Ik ben totaal niet geïnteresseerd in wat hij maakt. Sorry Loeki, maar op mij moet je niet rekenen.

HILDE: Als het zover is ga ik ergens anders een afspraak maken. Ik wil die vent niet ontmoeten.

(Loeki oogt een beetje wanhopig)

LOEKI: Ik heb echt jullie hulp nodig.

LOES: Hé daar is Yara. Misschien wil zij wel met je meegaan.

LOEKI: Yara kom eens.

YARA: Nou je hoeft me niet te roepen hoor. Ik was toch van plan wat te komen drinken. De laatste twee klanten belden af en ik vond dat ik het verdiend had. Doe maar een witte droge Loes.

(Loes keert om en gaat het café in om de witte wijn te halen)

YARA: Waarvoor had Loes mij nodig om me te roepen?

LOEKI: Nee eigenlijk ben ik het die hulp nodig heeft maar niemand van mijn vriendinnen heeft zin om me te helpen.

MAXIME: Natuurlijk willen wij je helpen maar wat heeft Kasper zijn expositie daarmee te maken.

LOEKI: Hij heeft er alles mee te maken. Ik ben zwanger van hem.

(de dames kijken Loeki enkele seconden vol ongeloof aan en Loes komt op dat moment met het laatste glas witte wijn voor Yara)

LOES: Wat is het hier stil in het kippenhok. Kwam er een dominee voorbij?

KARIN: Nee. Bepaald geen dominee. Loeki zeg het.

LOEKI: Ik ben zwanger.

(Loes is een ogenblikje stil en kijkt Loeki aan)

LOES: Zo, dat is wat je noemt een verrassing. Hoe is dat gekomen en van wie? Trouwens wat ga je nu doen?

LOEKI: Kasper is de vader en ik heb al besloten dat ik het hou maar ik wil later wel kunnen vertellen wie de vader is, daarvoor heb ik

jullie hulp nodig.

LOES: Daarvoor wil je ons naar Kasper hebben.

LOEKI: Juist. Ik wil een glas waaruit hij heeft gedronken of kauwgum wat hij altijd kauwt of iets anders waar zijn DNA opzit, zodat ik overtuigend naar mijn kindje kan zijn dat Kasper de verwekker is.

MAXIME: Heb je het met hem erover gehad?

LOEKI: Jazeker maar hij erkent geen enkele aansprakelijkheid alsof er niets is gebeurd.

KARIN: Had jij dan zoveel contact met hem.

LOEKI: We kwamen elkaar wel eens tegen, dat was alles. De laatste keer zat hij in nood.

HILDE: Kasper in nood. Dat is niet voor te stellen.

LOEKI: Hij had een contract voor een show met levende modellen. Hij en vier anderen zouden elk een model meenemen maar die van hem ging er vandoor.

HILDE: Kon hij niet zeggen ik kan niet omdat het model is gevlogen?

LOEKI: Natuurlijk wel maar dan had hij contractbreuk gepleegd en het was de laatste avond dus zou er betaald worden.

MAXIME: En toen vroeg hij jou.

LOEKI: Ja precies en ik kon het geld goed gebruiken.

YARA: Dus als ik het even samenvat: jij hebt voor Kasper gewerkt. Als model. En daarna is er iets gebeurd waardoor jij nu zwanger bent van Kasper. Hoe kan dat nou? Jij ziet hem toch helemaal niet zitten?

LOEKI: Nee maar het is wel gebeurd.

MAXIME: Daar snap ik helemaal niets van. Je ziet hem niet zitten maar wel samen de koffer in. Hoe dan?

LOEKI: Het kwam door het werk van hem. Ik heb de hele avond als levende egel rondgelopen en samen met de andere meiden vormden wij een soort bos.

LOES: Als levende egel? Werkelijk, ik snap veel, maar dit gaat mijn pet te boven.

LOEKI: (*wanhopig*) Het was bodypainting. Ik heb in mijn blootje rondgelopen, net als die anderen.

HILDE: En ben je daarvan zo de kluts kwijtgeraakt dat er geblust

moest worden.

LOEKI: Zoiets ja...

YARA: Oké kan gebeuren maar Kasper erkent niet dat hij het heeft verwekt.

LOEKI: Hij zegt dat het niet van hem kan zijn, ja.

YARA: (*vastbesloten*) Wij gaan een bezoek aan Kasper plannen en een plan bedenken, hoe we hem zover krijgen dat hij wel erkent de vader van jouw kind te zijn.

MAXIME: Hij heeft binnenkort een expositie van zijn werken. Hij heeft een studio hiervoor afgehuurd, toch Loeki?

LOEKI: Ja zo is het. En ik wil zijn DNA hebben voor mijn kindje voor later.

HILDE: Als we nu eens rustig de koppen bij elkaar steken en overleggen hoe we dit moeten doen. We laten jou niet in de kou staan Loeki. We bedenken wel iets. Bah, wat een kwal en dan niet je verantwoordelijkheid nemen. We zullen hem wel confronteren met zijn vaderschap.

YARA: Ik bedenk me net iets dat misschien werkt. We moeten het misschien anders aanpakken. Maar wacht even, daar is Roy.

ROY: Goedemiddag dames, ik hoop dat ik niet stoort?

MAXIME: Dat ben ik van jou niet gewend op dit tijdstip alweer aan de wandel. Jij moet toch vroeg op?

ROY: Ja dat is ook zo, maar ik ben de laatste tijd wat onrustig en dan slaap ik minder.

HILDE: Heeft het een bepaalde reden? Je kan het aan ons vertellen hoor. Wij zijn net een soort maatschappelijk werkster.

ROY: (*lacht*) Nou dat zal wel meevallen, jullie maatschappelijk werkster. Het zal! Nee, ik moet mijn eigen boontjes doppen, daar ga ik jullie niet mee lastig vallen. Zouden jullie wat puntjes kunnen gebruiken? Ik heb er nogal wat over want er is een besteller niet op komen dagen.

LOEKI: Ik wel. Ik kan wat extra puntjes goed gebruiken.

ROY: Prima. Loop even mee dan kun je nemen wat je wil. Ik doe het wel in vuilniszakken.

LOEKI: In vuilniszakken? Zijn ze zo oud?

ROY: Welnee. Het is zoveel. Ik heb niet zulke grote plastic zakken

dat ik het daarin kwijt kan, dus doe ik het in vuilniszakken dan kan je het makkelijk meenemen. Het is van een school die ze niet komt halen. *(opstandig)* Verdorie, ik ga ze toch de rekening sturen.

LOES: En zeggen dat je ze aan de vogeltjes heb moeten voeren, niet vergeten. Zal ze leren om de afspraken niet na te komen.

ROY: Ja zo denk ik er ook over maar zullen ze dat slikken?

LOES: Wie niet waagt wie niet wint. Zo is het maar net.

ROY: Nou ik zie het nog even aan. Ga je mee Loeki? Het is maar een keertje lopen en dan zal ik nog een kleine zak meenemen voor degene die alsnog een puntje wil.

(Loeki en Roy lopen naar de bakkerswinkel nagestaard door alle dames)

LOES: *(tegen Maxime)* Misschien dat ik toch wat neem. Broodje ham en ei is nooit weg en dan kan mijn eigen brood in de vriezer blijven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto